МОЯТА ГОРА

Дом и майка

Гора - как хубаво звучи, колко е прекрасна и колко дарове ни дава тя!

Дом - глътка чист въздух спокойствие, живот. Гората е един друг свят, много по-спокоен, много по-хубав. На всеки от нас мечтата е да живее в голям град с градските условия на живот, но вътрешно желаем да бъдем на село и с красива природа.

Аз обожавам гората и смятам, че тя е нашият втори дом, място, където се чувствам спокойна и удивлена от величествената красота на природата. Там се скривам от ежедневието, отдавам се на песните на пойните птички, горската тишина, шумоленето на листата. Това ме прави щастлива и истинска. Усещам, че съм жива. Гората ни приема като свои деца. Без никакви претенции ни допуска до себе си и единственото нещо, което иска от нас, е да я уважаваме и не замърсяваме. Едно толкова простичко нещо, но с толкова важно значение!

Във всеки сезон Троянският балкан крие тайнствена красота. Пролетта е великолепна с красивите, свежи, разноцветни клони, покрити с току - що раззеленяващи се листа. Поляните стават като пъстра черга, поръсена с благоухаещи цветя – минзухари, кокичета, лумбаго /серсем котка/ , която вирее на най-високото място в моето село на местността “Пашалан”.

Лятото ни пленява със своето топло, жарко и усмихнато слънце, огряло зелените поля и малкото водоеми, които имаме /реки и язовири/, в които живеят свободно плаващи животни.

Есента приветства със своята златиста красота, плодовете на природата и подготвя за дантелените мелодии на зимния валс. Сякаш сме отнесени от вихъра на снежните бури и хали.

Всички тези сезони в моя район, където живея – село Борима, са като отворена книга, разкриваща различни настроения и усещания в мен.

Ето с какво богатство сме дарени ние в Троянския балкан и колко малко ни трябва, за да го оценим и да му се наслаждаваме. В много произведения авторите представят природата като майка закрилница, като място, където са се крили смели народни защитници.

Тя е душа, дом история и бъдеще.

Песен за Борима

Над селото родно небето синее,
“Пашалан” и “Урсел” на стража стоят.
В нивята пшеница и ръж се люлее и
гълъби бели на воля летят.

Далеч или близо от родния край,
за Борима мила сърцето мечтай.

Зората посрещат звена ранобудни,
децата се кичат с иглика и мак,
а нощем усоите приказки чудни
разказват за паднал в боя юнак.

Далеч или близо, сред бурии и сняг,
със Борима мила ще бъдем ний пак.

В сърцата ни малки са цели побрани
нивя и балкани, хайдушки била.
Израстват строежи под нашите длани
и ражда животът красиви дела.

Далеч или близо от родния кът
ний Борима мила ще любим до смърт.

Андрей Василев

НЕКА ВСИЧКИ БЪДЕМ ДОБРИ ХОРА В ОБЩЕСТВОТО И ДОБРИ СТОПАНИ НА МАЙКАТА ПРИРОДА!!!

ОБИЧАЙТЕ ГОРАТА И Я ПАЗЕТЕ!
ТЯ Е НАШЕТО НАЙ-ГОЛЯМО И БЕЗЦЕННО БОГАТСТВО!
ТЯ Е НАШИЯТ ДОМ, КОЙТО ВИНАГИ ЩЕ НИ ПРИЕМЕ!

ИЗГОТВИЛ:
ДАРИЯ ВАСИЛЕВА

VI-клас